

ditissimam et nobilissimam Saracenorum. Audientes vero Saraceni, qui sunt in parte occidentali, illis succurrere festinarunt pro posse. Exercitum siquidem Christianorum civitatem obsidentium obsederunt et ipsi, omnibus Aegyptiis eis forum [a] pro viribus et adiutorium praebeantibus. Circa igitur kalendas februarii, turrem magnam et altam super portum [b] civitatis nostri, signo Sanctae Crucis intus et foris signati, ceperunt [c] multo gladio et igne et aedificiis lignorum cadentibus utrinque peremptis, super dictum flumen pontem navium aedificantes. Altero vero anno, scilicet MCCXVIII, in mense augusti, in decollatione Sancti Iohannis Baptistae, Christianorum exercitus, invito rege Iohanne [d] Hierosolimitano, exeuntes obviam Saracenis, aggressi sunt eos longe a castris per milliaria tria. In quo praelio periere infinita milia populorum et maxime Christianorum. Hi siquidem [e] principes semper in obsidione Damiatina interfuerunt, scilicet, dominus Pelagius, Apostolicae sedis legatus dignissimus, et dominus patriarcha Hierosolimitanus, et dominus Iohannes de Brenda rex Hierosolimitanus, animo et actibus alter tempore gratiae [f] Machabaeus, et dux Austriae, et dominus Iacobus nobilissimus comes Romanus, et alii, quorum nomina ignoramus. Eo namque tempore venit ad exercitum Saracenorum paganus quidam de parte orientali, qui a provincialibus dicebatur esse de stirpe gigantea, quod fidem [g] dabat verbis, videlicet proceritas staturae et virium magnitudo. Cum enim expugnabat nostros, non utebatur clypeo aut lancea, sed triplici thorace indutus, utraque manu clava ferrea et ferribili sibi resistentes percutiebat. Cui rex Iohannes, divina adiutus gratia, exiens obviam, ipsum a fronte usque ad umbilicum omnibus incidit videntibus. [h]

Epistola captionis Damiatinae et Gallorum missa ad dominum Papam.

CAP. CLX.

Anno Domini MCCXVIII, die quinto intrante mense novembris, capta est Damiatina a populo Christiano; quorum principes [g] isti erant, scilicet, dominus Patriarcha Hierosolimitanus, dominus Iohannes rex Hierosolimitanus, dominus P. cardinalis [h] Albanensis, a quibus omnibus literas ad hunc modum recepimus: [i]

« Sanctissimo Patri ac domino Honorio [A], Dei gratia summo Pontifici Romano, Patriarcha Hierosolimitanus, rex Burdegalensis, Nicosiensis archiepiscopus [i].

[a] eis forum. Sic Codd.; nempe commeatum, aut, quod vulgo dicimus, foraggio. Figurata, continens pro contento. — [b] super portum. Sic lego Cl. Mitt., et sic habet C. M.; super portum, C. V. Sed Cod. Viar. hic habet plures lacunas. — [c] rege Iohanne, scilicet de Brenda. — [d] Hi siquidem, C. V.; hi siquidem, C. M. — [e] tempore guerra, C. V. Notulam græ, quam habet C. M., Cl. Mitt. reddit: gratiae. — [f] quod fidem, C. V.; quod, etiam videtur habere C. M.; sed Cl. Mitt., legit: qui fidem. — [g] quorum principes. Sic Codd. — [h] dominus P. Cardinalis. Sic C. M.; dominus pater Cardinalis, C. V. Non pater legendus est, sed Pelagius. Is enim erat episcopus Albanensis et cardinalis, ac Sedis Apostolicae legatus, natione Lusitanus, duræ vir cervicis, de quo vide etiam cap. CLXIX seq. — [i] Nicosiensis archiepiscopus. Sic lego. Codd. habent: Nicosiensis archiepiscopi.

[A] Domino Honorio, scilicet hujus nominis tertio.

i) Rādunus.

2) Iohannes